

Prendre sur nous le nom de Jésus-Christ

Par Dale G. Renlund
du Collège des douze apôtres

Wziąć na siebie imię Jezusa Chrystusa

Starszy Dale G. Renlund
Kworum Dwunastu Apostołów

Conférence générale d'octobre 2025

Plus nous nous identifions à Jésus-Christ et nous souvenons de lui, plus nous voulons être comme lui.

En 2018, à l'université d'Utah, une chaire professorale spéciale a été créée. Elle porte le nom de « Chaire présidentielle de chirurgie cardio-thoracique du Dr Russell M. Nelson et de Dantzel W. Nelson », cardio, faisant référence au cœur et thoracique, au thorax. Elle honore le travail important du président Nelson en tant que chirurgien et le soutien qu'il a reçu de sa défunte femme, Dantzel. Cette chaire professorale a été financée par un fonds appelé à durer dans le temps. La personne sélectionnée pour une chaire de ce prestige reçoit une récompense, un complément de salaire et des fonds pour faire de la recherche.

Le premier chirurgien choisi comme titulaire de cette chaire professorale était le Dr Craig H. Selzman, un chirurgien cardiaque talentueux qui n'est pas membre de notre Église. Lors de la cérémonie d'attribution de la chaire au docteur Selzman, de nombreux invités étaient présents, notamment le président Nelson et son épouse, Wendy. Au cours de la réunion, le président Nelson a parlé avec modestie de sa carrière de pionnier dans la chirurgie.

Ensuite, le Dr Selzman a expliqué ce que l'obtention de cette chaire signifiait pour lui. Il a raconté que, quatre jours auparavant, après une longue journée en salle d'opération, il avait appris que l'un de ses patients devait retourner au bloc. Il était fatigué et déçu, sachant qu'il allait devoir passer une autre nuit à l'hôpital.

Ce soir-là, le Dr Selzman a eu une conver-

Im bardziej identyfikujemy się z Jezusem Chrystusem i im lepiej o Nim pamiętamy, tym bardziej chcemy być tacy, jak On.

W 2018 r. na Uniwersytecie Utah utworzono specjalną katedrę profesorską w dziedzinie chirurgii kardiotorakalnej im. dr. Russella M. Nelsona i Dantzel W. Nelson. Słowo „kardiotorakalny” odnosi się do serca i klatki piersiowej. Katedra ta jest uhonorowaniem pracy Prezydenta Nelsona jako kardiochirurga oraz wsparcia, jakie znajdował w swojej pierwszej żonie, Dantzel. Katedra profesorska została opłacona przez fundusz, który ma zapewnić jej funkcjonowanie na przyszłość. Osoba wybrana na to prestiżowe stanowisko zyskuje uznanie, wynagrodzenie i środki finansowe na badania naukowe.

Pierwszym chirurgiem wyróżnionym w ten sposób był dr Craig H. Selzman, utalentowany kardiochirurg, który nie jest członkiem naszego Kościoła. Podczas uroczystości objęcia przez dr. Selzmana katedry profesorskiej obecnych było wielu ważnych gości, w tym Prezydent Nelson i jego żona, Siostra Wendy W. Nelson. Podczas spotkania Prezydent Nelson w skromnych słowach mówił o swojej pionierskiej karierze kardiochirurga.

Następnie dr Selzman opowiedział, co oznacza dla niego wyznaczenie na to stanowisko. Opowiedział o tym, że cztery dni wcześniej, po długim dniu spędzonym na sali operacyjnej, dowiedział się, że jeden z jego pacjentów musi wrócić na stół operacyjny. Był zmęczony i zniechęcony na myśl o tym, że będzie musiał spędzić kolejną noc w szpitalu.

Tego wieczoru dr Selzman odbył ze sobą

sation avec lui-même qui a changé sa vie. Il s'est dit : « Vendredi, on va m'octroyer une chaire professorale portant le nom du Dr Nelson. Le Dr Nelson était connu comme quelqu'un qui maîtrisait ses émotions, qui traitait tout le monde avec respect et qui ne s'emportait jamais. Maintenant que mon nom va être associé au sien, je dois essayer de lui ressembler davantage. » Le Dr Selzman était déjà un chirurgien très bienveillant. Cependant, il voulait devenir encore meilleur.

Auparavant, l'équipe chirurgicale du Dr Selzman savait probablement quand il était fatigué et frustré, car cela transparaissait dans sa façon de parler et le ton de sa voix. Mais ce soir-là, au bloc opératoire, le Dr Selzman a fait un effort conscient pour être particulièrement encourageant et compréhensif envers son équipe. Il a eu l'impression que cela a fait une différence et il a décidé de continuer d'essayer de ressembler davantage au Dr Nelson.

Cinq ans plus tard, le président Nelson a fait don de ses archives professionnelles à l'université d'Utah. Des dignitaires de l'université sont venus le remercier officiellement. À cette occasion, le Dr Selzman a de nouveau pris la parole. Se référant aux initiales du président Nelson, RMN, il a dit : « Un esprit 'RMN' règne désormais au service de chirurgie cardio-thoracique de l'université d'Utah. »

Lorsqu'il fait face à des contrariétés, le Dr Selzman a expliqué : « Je fais ce que nous enseignons à nos internes, c'est-à-dire que je me concentre, je passe à autre chose et je fais de mon mieux. Cet esprit vit en nous chaque jour. Nous donnons, à chaque membre du service et à chaque nouvel interne, un badge à accrocher sur sa blouse. En bas de ce badge, on peut lire les lettres 'RMN'. L'esprit RMN est le fondement de notre formation ; nous l'enseignons à tout le monde. » Le Dr Selzman a modifié son attitude et ses aspirations antérieures, parce que son nom était dorénavant lié à celui du président Nelson.

Cette série d'événements impliquant le Dr Selzman m'a amené à me demander : « Comment ai-je changé depuis que mon nom est associé à celui de Jésus-Christ ? Ai-je adopté un esprit chrétien ? Ai-je réellement essayé de devenir meilleur et plus semblable au Christ ? »

Dans l'expérience du Dr Selzman, nous pouvons voir au moins cinq parallèles avec le processus que nous suivons pour prendre sur nous le nom de Jésus-Christ. Ce processus commence

rozmoowę, która zmieniła jego życie. Pomyślał: „W piątek obejmę katedrę profesorską imienia dr. Nelsona. Dr Nelson był znany z kontrolowania własnych emocji, traktowania wszystkich z szacunkiem i nietracenia panowania nad sobą. Teraz, gdy moje nazwisko będzie łączone z jego nazwiskiem, muszę starać się być bardziej do niego podobny”. Dr Selzman był bardzo rozważnym chirurgiem. Jednak pragnął czegoś więcej w swoim rozwoju.

W przeszłości zespół chirurgiczny dr. Selzmana mógł zdawać sobie sprawę z jego zmęczenia i frustracji, ponieważ okazywał to zachowaniem i tonem głosu. Jednak tej nocy na sali operacyjnej dr Selzman podjął świadomy wysiłek, aby okazać szczególne wsparcie i wyrozumiałość swojemu zespołowi. Czuł, że przyniesie to ważną zmianę i postanowił starać się naśladować dr. Nelsona.

Pięć lat później Prezydent Nelson przekazał swoje prace naukowe Uniwersytetowi Utah. Dygnitarze z uniwersytetu przybyli, aby oficjalnie podziękować Prezydentowi Nelsonowi. Podczas tego spotkania dr Selzman przemówił ponownie. Odnosząc się do inicjałów Prezydenta Nelsona — RMN — powiedział: „Na wydziale kardiochirurgii Uniwersytetu Utah panuje etos 'RMN'”.

Dr Selzman opowiedział o frustrujących sytuacjach następująco: „Robię wtedy to, czego teraz uczymy naszych stażystów — skupiam się, przezwyciężam złe emocje i daję z siebie wszystko. Ten etos jest w nas żywy codziennie. Dajemy małe przypinki każdemu członkowi wydziału i każdemu nowemu stażystce. U dołu tych przypinek widnieją litery 'RMN'. Etos RMN jest podstawą naszej nauki. Uczymy go wszystkich”. Dr Selzman świadomie zmienił swoje wcześniejsze nastawienie i aspiracje, ponieważ jego nazwisko było teraz powiązane z nazwiskiem Prezydenta Nelsona.

Ta seria wydarzeń z udziałem dr. Selzmana skłoniła mnie do zadania sobie pytania: „Jak ja się zmieniłem od czasu, gdy związałem swoje imię z imieniem Jezusa Chrystusa? Czy w rezultacie przyjąłem etos Chrystusowy? Czy naprawdę staram się być lepszy i bardziej jak On?”

W doświadczeniu dr. Selzmana możemy dostrzec co najmniej pięć nawiązań do procesu brania na siebie imienia Jezusa Chrystusa. Chociaż proces ten rozpoczyna się wraz z chrztem, nie

par le baptême, mais il n'est complet que lorsque nous devenons plus purs et saints, et lui ressemblons davantage.

Le premier parallèle est l'identification. En recevant la chaire Nelson, le Dr Selzman a associé son nom à celui du président Nelson et a commencé à s'identifier à lui. Quand nous prenons sur nous le nom de Jésus-Christ, nous associons notre nom au sien. Nous nous identifions à lui. C'est avec joie que nous nous faisons appeler chrétiens. Nous reconnaissons le Sauveur et nous nous affirmons résolument comme siens.

Autre parallèle très proche de l'identification : le souvenir. Quand le Dr Selzman entre dans son bureau, son regard est attiré par le médaillon qu'il a reçu quand il a été nommé à la chaire Nelson. C'est un rappel quotidien de l'esprit « RMN ». Pour nous, c'est la Sainte-Cène qui, chaque semaine, nous aide à nous souvenir de Jésus-Christ tout au long de la semaine. Lorsque nous prenons la Sainte-Cène, nous le faisons en souvenir du prix qu'il a payé pour nous racheter. Nous faisons de nouveau alliance de nous souvenir de lui, nous reconnaissons sa grandeur et nous apprécions sa bonté. Nous reconnaissons sans cesse que ce n'est que dans et par sa grâce que nous sommes sauvés de la mort physique et spirituelle.

Nous souvenir signifie que nous suivons le conseil d'Alma, le prophète du Livre de Mormon. « Que toutes [nos] actions soient pour le Seigneur, et, en quelque lieu que [nous aillions], que ce soit dans le Seigneur ; [...] que toutes [nos] pensées soient dirigées vers le Seigneur ; [...] que les affections de [notre] cœur soient placées à jamais dans le Seigneur. » Même lorsque nous sommes affairés dans d'autres domaines, nous continuons de penser à lui, tout comme nous nous souvenons de notre nom, quel que soit ce sur quoi nous portons notre attention.

Le troisième parallèle est une des conséquences du fait de se souvenir de ce que le Sauveur a fait pour nous : c'est l'imitation. Le Dr Selzman a commencé à imiter le président Nelson et l'esprit RMN. Je crois que la conduite du président Nelson est simplement la manifestation de toute une vie de disciple de Jésus-Christ. Pour nous, plus nous nous identifions à Jésus-Christ et nous souvenons de lui, plus nous voulons lui ressembler. En tant que disciples du Christ, nous de-

finir par lui, jusqu'à ce que nous ne soyons plus que Lui.

Pierwszym nawiązaniem do brania na siebie imienia Jezusa Chrystusa jest utożsamianie się. Nominacja dr. Selzmana do objęcia katedry związała jego nazwisko z nazwiskiem Prezydenta Nelsona. Dr Selzman zaczął utożsamiać się z Prezydentem Nelsonem. Kiedy bierzemy na siebie imię Jezusa Chrystusa, wiążemy nasze imię z Jego imieniem. Utożsamiamy się z Nim. Chętnie dajemy się poznać jako chrześcijanie. Uznajemy Zbawiciela i z przekonaniem chcemy być zaliczeni do Jego stada.

Ścisłe związana z utożsamianiem się jest pamięć — inna analogia do procesu brania na siebie imienia Jezusa. Kiedy dr Selzman wchodzi do swojego gabinetu, jego wzrok pada na medalion, który otrzymał w chwili objęcia katedry. Ten medalion codziennie przypomina mu o etosie RMN. Jeśli chodzi o nas, przyjmowanie sakramentu co siedem dni ułatwia nam pamiętanie o Jezusie Chrystusie przez cały tydzień. Gdy przyjmujemy sakrament, czynimy to, aby pamiętać o cenie, którą zapłacił On za odkupienie nas. Na nowo zawieramy przymierze, że będziemy o Nim pamiętać, uznawać Jego wielkość i doceniać Jego dobroć. Kolejny raz przyznajemy, że tylko w Jego łasce i dzięki niej jesteśmy wybawieni od śmierci fizycznej i duchowej.

Pamiętanie oznacza, że postępujemy zgodnie z radą Almy, proroka w Księdze Mormona: „Cokolwiek [czynimy] i gdziekolwiek się [udajemy], niech będzie to w Panu [...], niech wszystkie [nasze] myśli kierują się ku Panu [...], niech uczucia [naszych serc] będą skierowane ku Panu na wieki”. Nawet kiedy jesteśmy zajęci innymi sprawami, pamiętamy o Nim, tak jak pamiętamy swoje imię, niezależnie od tego, na czym jesteśmy skupieni.

Skutkiem pamiętania o tym, co Zbawiciel dla nas uczynił, jest naśladowanie Go — to trzecie nawiązanie do brania na siebie imienia Jezusa. Dr Selzman zaczął naśladować Prezydenta Nelsona oraz uosabiać etos RMN. Wierzę, że etos Prezydenta Nelsona jest po prostu przejawem tego, że przez całe życie był on uczniem Jezusa Chrystusa. Im bardziej identyfikujemy się z Jezusem Chrystusem i im lepiej o Nim pamiętamy, tym bardziej chcemy być do Niego podobni. Jako

venons meilleurs quand nous nous concentrons sur lui, bien plus que lorsque nous nous concentrons sur nous-mêmes. Nous nous efforçons de devenir comme lui et nous cherchons à acquérir ses vertus. Nous prions ardemment afin d'être remplis de charité, l'amour pur du Christ.

En avril, le président Nelson a enseigné : « Si la charité devient une part intégrante de notre caractère, nous perdrons l'envie de rabaisser autrui. Nous cesserons de juger. Nous serons charitables envers tous les hommes, quel que soit leur milieu. Éprouver de la charité pour tous [...] est essentiel à notre progression. La charité est le fondement même d'une personnalité divine. » En parallèle de la charité, nous cherchons à cultiver [...] et développer les autres dons spirituels du Sauveur, notamment l'intégrité, la patience et la diligence.

Le fait d'imiter Jésus-Christ nous amène au quatrième parallèle : conformer notre volonté à la sienne. Nous nous joignons à lui dans son œuvre. En tant que chirurgien, le Dr Nelson était un pédagogue, un soignant et un chercheur. Le badge sur les blouses utilisées dans le service du Dr Selzman met l'accent sur ces engagements en affichant les mots enseigner, soigner et découvrir. En ce qui nous concerne, le fait de prendre sur nous le nom de Jésus-Christ implique, entre autres, que nous conformions volontairement, intentionnellement et avec enthousiasme nos buts aux siens. Nous nous joignons à lui dans son œuvre quand nous « aimons, faisons connaître et invitons ». Nous nous joignons à lui dans son œuvre quand nous servons nos semblables, surtout ceux qui ont été blessés, brisés ou écrasés par leurs expériences dans la condition mortelle.

Nous prenons plus pleinement sur nous le nom de Jésus Christ lorsque nous nous identifions à lui, nous nous souvenons de lui, nous l'imitons et nous nous conformons à sa volonté. Ces quatre actions mènent à un cinquième parallèle : l'habilitation. Nous accédons au pouvoir de Dieu et à ses bénédictions dans notre vie. La chaire Nelson a permis au Dr Selzman de recevoir une reconnaissance et un fonds de soutien qu'il utilise pour changer la culture de son service. Il utilise cette « dotation de pouvoir » pour aider les autres. De la même manière, quand nous prenons sur nous le nom du Sauveur, notre Père céleste nous accorde son pouvoir pour nous aider à remplir notre mission dans la condition mortelle.

Jego uczniowie zmieniamy się na lepsze, kiedy skupiamy się na Nim bardziej niż na samych sobie. Staramy się stawać tacy jak On i zabiegać o Jego atrybuty w nas. Żarliwie modlimy się o to, aby wypełniła nas prawdziwa miłość, nieskalana miłość Chrystusa.

Prezydent Nelson nauczał w kwietniu tego roku: „Kiedy prawdziwa miłość stanie się częścią naszej natury, stracimy impuls do umniejszania bliźnich. Przestaniemy osądzać. Będziemy mieć prawdziwą miłość do ludzi ze wszystkich środowisk. Prawdziwa miłość wobec wszystkich [...] jest niezbędna w naszym postępie. Prawdziwa miłość jest podstawą boskiego charakteru”. Obok prawdziwej miłości zabiegamy też o inne duchowe dary od Zbawiciela, które „[pielęgnujemy] i [powiększamy]”, takie jak uczciwość, cierpliwość i pilność.

Naśladowanie Jezusa Chrystusa prowadzi nas do zestrojenia z Jego celami — i to jest czwarte nawiązanie do brania na siebie Jego imienia. Przyłączamy się do Niego w Jego dziele. Jako chirurg, dr Nelson był nauczycielem, uzdrowicielem i badaczem. Przypinka używana na wydziale dr. Selzmana przypomina o znaczeniu tych ról następującymi słowami: nauczaj, uzdrawiaj i odkrywaj. Dla nas wzięcie na siebie imienia Jezusa Chrystusa wiąże się z dobrowolnym, zamierzonym i entuzjastycznym dostosowaniem naszych celów do Jego celów. Przyłączamy się do Niego w Jego dziele, kiedy „kochamy, dzielimy się i zapraszamy”. Przyłączamy się do Niego w Jego dziele, kiedy służymy bliźnim, szczególnie tym bezbronnym, poranionym, zdruzgotanym lub przygniecionym ziemskimi doświadczeniami.

Zatem poprzez utożsamianie się z Jezusem, pamięć o Nim, naśladowanie Go i zestrojenie się z Nim w większym stopniu bierzemy na siebie imię Jezusa Chrystusa. Te cztery nawiązania kierują nas ku piątemu — ku obdarowaniu mocą. W naszym życiu mamy dostęp do mocy i błogosławieństw Bożych. Wyróżnienie objęcia katedry zapewnia dr. Selzmanowi uznanie i fundusze, które wykorzystuje do zmiany kultury na swoim wydziale. Wykorzystuje to „obdarowanie mocą”, aby pomagać innym ludziom. W podobny sposób, kiedy my bierzemy na siebie imię Zbawiciela, nasz Ojciec Niebieski zsyła nam błogosławieństwo Swojej mocy i tym samym pomaga nam wypełnić naszą doczesną misję.

Lorsque nous contractons des alliances supplémentaires avec Dieu, nous prenons plus pleinement sur nous le nom de Jésus-Christ. En conséquence, Dieu nous bénit en nous accordant davantage de son pouvoir. Comme le président Nelson l'a enseigné : « Chaque personne qui contracte des alliances dans les fonts baptismaux et les temples, et qui les respecte, bénéficie d'un accès plus grand au pouvoir de Jésus-Christ. [...] Le respect des alliances avec Dieu apporte en récompense le pouvoir céleste, pouvoir qui nous fortifie pour [mieux surmonter] nos épreuves, [résister à] nos tentations et [affronter] nos challenges. »

Nous devenons plus réceptifs spirituellement. Nous avons davantage de courage pour affronter des circonstances impossibles en apparence. Nous sommes davantage fortifiés dans notre détermination à suivre Jésus-Christ. Nous nous repentons et retournons à lui plus rapidement quand nous transgressons. Nous faisons mieux connaître son Évangile par son pouvoir et son autorité. Nous aidons les personnes dans le besoin sans les juger. Nous les jugeons vraiment beaucoup moins. Nous conservons le pardon de nos péchés. Nous éprouvons une paix plus grande et nous sommes plus joyeux, parce que nous pouvons nous réjouir continuellement. Sa gloire nous entourera et ses anges nous garderont.

Voici l'invitation du Sauveur : « [Venez] au Père en mon nom et [recevez] sa plénitude en temps voulu. » Je vous exhorte à le faire. Venez à notre Père céleste, Prenez sur vous le nom de Jésus-Christ. Identifiez-vous à lui. Souvenez-vous toujours de lui. Efforcez-vous de lui ressembler. Joignez-vous à lui dans son œuvre. Recevez son pouvoir et ses bénédictions dans votre vie. Gravez son nom dans votre cœur, volontairement et intentionnellement. Ainsi, vous honorez votre « position » devant Dieu et vous serez qualifiés pour que le Sauveur intercède en votre faveur. Vous deviendrez un héritier exalté dans le royaume de notre Père céleste, cohéritier du Premier-Né, notre Sauveur et Rédempteur bien-aimé.

Il vit. Je le sais de manière absolue. Il vous aime. Il a donné sa vie pour vous. Il vous supplie de venir au Père à travers lui. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

Kiedy zawieramy dodatkowe przymierza z Bogiem, w pełniejszym stopniu bierzemy na siebie imię Jezusa Chrystusa. W konsekwencji Bóg błogosławi nas jeszcze bardziej Swą mocą. Prezydent Nelson nauczał: „Każda osoba, która zawiera przymierza w chrzcielnicy i świątyni — i ich dotrzymuje — zwiększasz swój dostęp do mocy Jezusa Chrystusa [...]. Nagrodą za dotrzymywanie przymierzy z Bogiem jest niebiańska moc, która wzmacnia nas, abyśmy mogli lepiej opierać się próbom, pokusom i cierpieniu”.

Stajemy się bardziej otwarcie duchowo. Mamy więcej odwagi, aby stawiać czoła pozornie niemożliwym do udźwignięcia okolicznościom. Jesteśmy bardziej wzmocnieni w naszym postanowieniu, aby podążać za Jezusem Chrystusem. Szybciej pokutujemy i wracamy do Niego, kiedy popełnimy wykroczenie. Stajemy się lepszymi w dzieleniu się Jego ewangelią z Jego mocą i upoważnieniem. Pomagamy potrzebującym i w mniejszym, dużo mniejszym stopniu ich osądzamy. Pozostajemy w stanie odpuszczenia naszych grzechów. Czujemy większy spokój, jesteśmy weselsi, ponieważ możemy się zawsze radować. Jego chwała będzie wokół nas, a Jego aniołowie będą nas strzec.

Zbawiciel zaprasza nas: „[Przyjdźcie] do Ojca w imię moje i [otrzymajcie] z Jego pełni we właściwym czasie”. Nakłaniam was, byście to zrobili. Przyjdźcie do naszego Ojca Niebieskiego. Weźcie na siebie imię Jezusa Chrystusa. Utożsamiajcie się z Nim. Zawsze o Nim pamiętajcie. Starajcie się być tacy jak On. Przyłączcie się do Niego w Jego dziele. Przyjmijcie w swoim życiu Jego moc i błogosławieństwa. Wyrzycie Jego imię w swoim sercu, z ochotą i poczuciem celu. To da wam „pozycję” przed Bogiem i zakwalifikuje was do orędownictwa Zbawiciela w waszym imieniu. Staniecie się wywyższonymi dziedzicami królestwa naszego Ojca w Niebie, współdziedzicami z Jego Pierworodnym — naszym ukochanym Zbawicielem i Odkupicielem.

On żyje. Wiem o tym z pewnością. On was kocha. Oddał za was Swe życie. Błaga was, abyście przyszli do Ojca poprzez Niego. W imię Jezusa Chrystusa, amen.